

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce: **TENA OIL CZ s.r.o. v likvidaci**, IČ: 03800849
se sídlem Křižíkova 180/28, 186 00 Praha 8
zastoupený advokátkou Mgr. Táňou Horvath Čapkovou
se sídlem Budapeštská 1491/5, 102 00 Praha 15

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
se sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 3. 2024, č. j. 6589/24/5300-21444-711869,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým byla zamítnuta odvolání žalobce a byla potvrzena rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 7. 2. 2022: (i) platební výměr na DPH č. j. 880687/22/2008-52524-110188, kterým byla za zdaňovací období prosinec 2017 vyměřena vlastní daň ve výši 5 004 808 Kč; (ii) dodatečný platební výměr na DPH č. j.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

883183/22/2008-52524-110188, kterým byla za zdaňovací období leden 2018 doměřena DPH ve výši 6 253 252 Kč a současně bylo stanoveno penále ve výši 1 250 650 Kč; (iii) dodatečný platební výměr na DPH č. j. 885558/22/2008-52524-110188, kterým byla za zdaňovací období únor 2018 doměřena DPH ve výši 6 445 287 Kč a současně bylo stanoveno penále ve výši 1 289 057 Kč; (iv) dodatečný platební výměr na DPH č. j. 885723/22/2008-52524-110188, kterým byla za zdaňovací období březen 2018 doměřena DPH ve výši 8 066 340 Kč a současně bylo stanoveno penále ve výši 1 613 268 Kč. Správce daně (zde Finanční úřad pro Pardubický kraj) na základě daňové kontroly, při níž prověřoval přijatá zdanitelná plnění od BEZ H2O s.r.o. (nyní v likvidaci, dále jen „BEZ H2O“), dospěl k závěru, že se žalobce účastnil obchodních transakcí zasažených podvodem na DPH, o kterém musel vědět.

II. Obsah žaloby

2. V prvním žalobním bodě namítal žalobce chybějící příčinnou souvislost mezi podvodem na DPH ve vedlejších obchodních řetězci a plněními, která byla žalobci dodávána BEZ H2O. Žalovaný opřel své závěry o údajnou ekonomickou neopodstatněnost a nelogičnost, ačkoli žalobce vysvětloval, že veškeré varianty obchodního nastavení (s BEZ H2O nebo bez ní) neměly vliv na výslednou daňovou zátěž žalobce.
3. Žalobce rozporoval, že by BEZ H2O byla *cross-invoicere*m, neboť z rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 6. 2022, č. j. 20762/22/5300-21444-711869, žalobce zjistil, že k doměření DPH u BEZ H2O došlo z titulu neprokázání přijetí plnění od zetacos, s.r.o. (dále jen „zetacos“), a Speedgo, s.r.o. (dále jen „Speedgo“), nikoli z důvodu účasti na podvodu na DPH, jelikož nebylo možné postavit najisto, zda plnění od zetacos a Speedgo byla fiktivní, či nikoli. Žalobce namítal, že minimálně plnění od Speedgo nemohla být fiktivní, když byla dodavatelem řidičů, kteří pro BEZ H2O vozili zboží dodávané žalobci a jeho zákazníkům. Žalobce požadoval doplnění dokazování o svědecké výpovědi řidičů Speedgo, další důkazní prostředky, které musejí být součástí trestního spisu, vyjádření Ing. S. T. a vyjádření Tomáše Teniaka (Tomáš Teniak TENA OIL, živnostník se sídlem ve Slovenské republice). Tyto důkazní návrhy žalovaný odmítl.
4. Žalobce rozporoval, že za situace, kdy se alespoň část odpočtu odejmutého BEZ H2O netýkala podvodu na DPH, bylo možné odejmout žalobci celý nárok na odpočet. Tyto skutečnosti měl žalovaný zohlednit v rámci své povinnosti zjistit skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně co nejuplněji. Dle § 92 odst. 5 písm. d) daňového řádu přitom ohledně prokázání existence podvodu na DPH tíží důkazní břemeno správce daně a žalovaného. BEZ H2O od Speedgo nakupovala služby, které byly následně používány v rámci plnění pro žalobce, ovšem od zetacos nakupovala náhradní díly, které nebyly dodávány žalobci. I pokud by byl prokázán podvod na DPH ve vedlejších řetězci, měl nulovou souvislost s obchodní spoluprací žalobce a BEZ H2O. Transakce v rámci vedlejšího obchodního řetězce probíhaly ještě předtím, než došlo k navázání spolupráce se žalobcem, a pokračovaly i poté, co byla spolupráce se žalobcem ukončena, což vyplývá z finanční analýzy zpracované orgány činnými v trestním řízení.
5. Ve druhém žalobním bodě žalobce namítal nesprávnou identifikaci chybějící daně. Dle napadeného rozhodnutí došlo k částečné úhradě doměřené DPH od BEZ H2O, což měl žalovaný zohlednit při stanovení chybějící daně ve věci žalobce. Žalovaný to ale odmítl s tím, že úhrada proběhla nedobrovolně započtením přeplatku evidovaného u BEZ H2O. Dobrovolnost však není podmínkou započtení, postačí, že k částečné úhradě došlo.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2021, č. j. 3 Afs 85/2019-44, není smyslem odepření odpočtu daně potrestat daňový subjekt, ale zajistit, aby nenastala žádná finanční újma na straně státního rozpočtu. Správce daně je povinen kontrolovat, zda nedošlo k zaplacení vzniklé daňové ztráty někým jiným, neboť smyslem a účelem postihu podvodů na DPH je obnovení daňové neutrality, nikoli dvojí zdanění téže transakce.

6. Žalobce poukázal na to, že v rámci trestního řízení mu byly zajištěny finanční prostředky a bankovní účty, ze kterých byly postupem dle § 79e odst. 2 trestního řádu hrazeny veškeré jemu vznikající daňové závazky (kromě penále). Žalobce označil za zarážející, že tohoto postupu nebylo využito také u BEZ H2O. K úhradě doměřené daně by totiž mělo docházet primárně u daňového subjektu, kterému byla daň doměřena.
7. Ve třetím žalobním bodě namítal žalobce, že správce daně neunesl důkazní břemeno podle § 92 odst. 5 písm. d) daňového řádu ve vztahu k nestandardním okolnostem. Údajně podezřelé okolnosti se týkají výhradně žalobce, ačkoli v obchodním řetězci žalobce k žádnému podvodu na DPH nedošlo. Pokud žalovaný vysvětlil většinu svých závěrů tím, že určitá okolnost je nestandardní, nelogická či podezřelá, pročez odmítl důkazní návrhy žalobce, avšak sám žádné důkazy nepřeložil, dostal se do rozporu se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2018, č. j. 5 Afs 60/2017-60, Sb. NSS 3705/2018, a rozsudku Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“) ze dne 1. 12. 2022 ve věci C-512/21.
8. Jako podezřelou okolnost označil žalovaný dispoziční práva Tomáše Teniaka k bankovním účtům žalobce a jeho vlastnictví webové domény tenaoil.cz, přes kterou zákazníci objednávali zboží, a licence k systému NEXTIX, v němž docházelo ke zpracování objednávek. Tyto skutečnosti nemohou mít žádnou souvislost s tvrzeným podvodem na DPH, neboť se ho dopustily jiné subjekty ve vedlejších obchodních řetězci. Došlo k nim dva roky před spácháním tvrzeného podvodu na DPH a měly ekonomické odůvodnění, které bylo správcem daně bez jakéhokoli důkazu odmítnuto. Žalobce odkázal na svá vyjádření v průběhu daňového řízení a své odvolání. Žalobce i Tomáš Teniak byli propojeni společnou historií a úzkou obchodní spoluprací na českém trhu s náhradními díly, což se promítlo do mediální prezentace, která byla žalovaným uváděna jako další podezřelá okolnost svědčící o podvodu na DPH. Nejednalo se však o propojení ve smyslu ovládnutí Tomášem Teniakem. Ten byl investorem a obchodním partnerem žalobce, jím zvolená opatření sloužila jako nástroj ochrany investice, což bylo potvrzeno jeho výpovědí v rámci trestního řízení. Takové propojení nijak nebránilo zapojení dalšího subjektu do rozvíjející se obchodní činnosti.
9. Dispoziční oprávnění k bankovním účtům nelze zaměňovat s faktickým oprávněním nakládat s finančními prostředky žalobce, k tomu nebyl Tomáš Teniak oprávněn, byť tuto možnost teoreticky měl. V obdobném postavení je např. fakturant za účelem vyplácení mzdy zaměstnancům. Žalovaný neprokázal, v čem by měla spočívat rizikovost této okolnosti. Vztah ovládající a ovládané osoby nemůže vzniknout ani na základě vlastnictví webové domény nebo licence k počítačovému programu. Tomáš Teniak pouze chránil svůj vložený čas a know-how. Ponecháním dispozičních práv k bankovním účtům získal možnost sledovat zdraví společnosti, do které investoval. Takové obchodní nastavení existovalo již od počátku obchodní spolupráce na přelomu let 2015 a 2016.
10. Žalovaný odkazoval na úřední záznam č. j. 1810191/19/2808-60561-605400, v němž jsou uvedena zjištění ohledně 30 faktur vystavených žalobcem, kde byly jako vystavující osoby

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

uvedeni zaměstnanci Tomáše Teniaka. Z toho žalovaný dovodil, že Tomáš Teniak měl nestandardní přístup k obchodním údajům žalobce a měl možnost s nimi manipulovat. Ze způsobu spolupráce je dle žalobce zjevné, že k údajům měli v určitou chvíli přístup i zaměstnanci Tomáše Teniaka a případné promítnutí jejich jména na fakturu nelze považovat za manipulaci s daty či nestandardní propojenost, zvláště za situace, kdy žalobce vystavoval měsíčně tisíce daňových dokladů.

11. Za další podezřelou okolnost označil žalovaný následné zapojení společnosti BEZ H2O do fungujícího obchodního vztahu. Již v daňovém řízení žalobce uvedl, že řízení, rozšiřování a obchodní činnost žalobce narážely na nedostatečné logistické a technické zázemí. Současně vyvstala potřeba poskytnutí záruk Tomáši Teniakovi, čehož nebyl žalobce schopen. Proto byla zapojena BEZ H2O, která měla technické a logistické zázemí, řidiče, automobily, překladiště, vybavení atp. a současně poskytla Tomáši Teniakovi potřebné záruky.
12. Žalobce rozporoval, že by společnost BEZ H2O byla bez zkušeností s obchodováním s automobilovými díly, neboť takový závěr je v rozporu s vysvětleními žalobce a důkazními prostředky. M. T. sice neměl ve společnosti žádné oficiální postavení, avšak byl jedním z aktivních účastníků při nastavování spolupráce mezi žalobcem, BEZ H2O a Tomášem Teniakem, přičemž jeho účast byla všemi potvrzena. Právě znalosti M. T. byly zárukou bezproblémové spolupráce žalobce s BEZ H2O. V době vedení daňového řízení bylo proti Tomáši Teniakovi a M. T. vedeno trestní řízení, což snížilo jejich ochotu vypovídat v daňovém řízení. Jako náhrada za tyto svědecké výpovědi mohla být použita jejich vyjádření zaznamenaná v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 6. 2023, sp. zn. 49 T 14/2021, což však žalovaný neučinil. Další podezřelé znaky BEZ H2O (virtuální sídlo, chybějící webové stránky, neuveřejnění účetní uzávěrky) nejsou podle judikatury způsobilé prokázat, že došlo k podvodu na DPH, zvláště za situace, kdy správce daně provedl místní šetření, ze kterého vyplynulo, že ekonomická činnost skutečně probíhá. Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2022, č. j. 4 Afs 95/2021-102.
13. Žalovaný považoval zapojení dalšího subjektu do obchodování mezi žalobcem a Tomášem Teniakem za nevýhodné a nelogické. Z podaných vysvětlení žalobce však vyplývá, že u této spolupráce převyšovaly benefity nad negativy. Nejzásadnějším bylo odstranění logistických a technických problémů na straně žalobce, což umožnilo jeho obchodnímu týmu plně se soustředit na rozvoj vlastní obchodní činnosti a vedlo k navýšení obchodního obrátu. Takové obchodní nastavení bylo výhodné i pro Tomáše Teniaka, který obdržel požadované záruky. Současně nebylo nevýhodné pro žalobce, neboť docházelo ke kontinuálnímu navýšování obrátu z prodeje a žalobce měl možnost postupně vytvářet podmínky pro to, aby do budoucna nebyla spolupráce s BEZ H2O potřebná.
14. Obchodní nastavení nebylo nevýhodné ani pro BEZ H2O, ačkoli žalovaný její nastavení marže, zisku a způsobu fakturování označil za další podezřelou okolnost prokazující podvodné jednání, a to navzdory několika vysvětlením žalobce. Ta byla podepřena dvěma znaleckými posudky, které však žalovaný odmítl, a znalce nevyslechl. Tvrzení žalobce, že obchod probíhal bez marže, pak bylo vytrženo z kontextu – BEZ H2O si absenci marže kompenzovala jiným způsobem.
15. Za podezřelou okolnost nelze považovat ani skutečnost, že si BEZ H2O pronajímala dopravní prostředky od žalobce. K tomu docházelo pouze u několika vozidel, které měl

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

žalobce v operativním leasingu z doby, kdy se snažil o zajištění logistiky vlastními silami. Operativní leasing nebylo možné okamžitě ukončit, pro žalobce tak bylo toto řešení ekonomičtější.

16. Za podezřelou okolnost byla též označena skutečnost, že v systému NEXTIS pracovali pouze žalobce a Tomáš Teniak. Žalovaný tento postup hodnotil jako nelogický, avšak přehlížel principy obchodní spolupráce mezi žalobcem, BEZ H2O a Tomášem Teniakem. Objednávky byly do systému zadávány přímo na základě objednávky zákazníka prostřednictvím webových stránek, přičemž je v systému NEXTIS zpracovali zaměstnanci Tomáše Teniaka. Následně BEZ H2O zajistila dodání zboží od Tomáše Teniaka a veškerou logistiku, čemuž odpovídá to, že marže BEZ H2O byla zahrnuta do přefakturace nákladů na tyto logistické služby. Není pravda, že BEZ H2O neměla vůbec přístup ke sjetinám systému NEXTIS, nebylo však třeba, aby s ním přímo pracovala.
17. Daňové orgány považovaly obchodní spolupráci za natolik účelovou a obchodní nastavení a další okolnosti za natolik nestandardní, že dospěly k závěru o spáchání podvodu na DPH v období od prosince 2017 do března 2018, ačkoli uvedená spolupráce probíhala již od března roku 2017.
18. Ve čtvrtém žalobním bodě žalobce namítal daňovou neutralitu předmětných transakcí a souvisejících obchodních rozhodnutí žalobce ve vztahu k tvrzení žalovaného o tom, že se měl pokoušet získat neoprávněnou výhodu. V daňovém řízení byly řešeny dvě situace. První situace zahrnovala obchodování přímo s Tomášem Teniakem, kdy bylo zboží dodáváno za cenu bez DPH. Žalobce nemohl uplatnit odpočet DPH a současně DPH dodavateli nehradil. Druhá situace zahrnovala nákup prostřednictvím BEZ H2O, kdy žalobce uplatnil odpočet DPH. O DPH však byla předtím navýšena kupní cena. Odpočet DPH představoval pouze návrat částky již uhrazené BEZ H2O, která ji měla odvést do státního rozpočtu. Zda tak učinila, nemá vliv na to, že předmětné transakce byly z pohledu žalobce daňově neutrální. Žalobci nikdy nezůstaly peníze navíc a státní pokladně nevznikla žádná újma. Žalobce tak nemohl být k obchodní spolupráci s BEZ H2O motivován získáním neoprávněné daňové výhody.
19. V pátém žalobním bodě namítal žalobce, že i pokud by bylo prokázání existence podvodu na DPH bezchybné, k odnětí nároku na odpočet DPH došlo neoprávněně, neboť nic nenaznačuje, že by o podvodu na DPH páchaném v jiném obchodním řetězci věděl. Žalobce nesouhlasil se závěry provedeného vědomostního testu, které byly založeny na výše uvedených skutečnostech týkajících se daňového podvodu. Zdůraznil, že objektivní okolnosti vedoucí k závěru o tom, že žalobce o podvodu na DPH věděl či vědět měl a mohl, musí existovat již v okamžiku zahájení spolupráce, popř. v jejím průběhu. Nesmí se jednat o pouhé subjektivní domněnky daňových orgánů. Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2018, č. j. 5 Afs 252/2017-31. Na zjišťování obezřetnosti a dobré víry žalovaný zcela rezignoval, takže vědomostní test nebyl kompletní.
20. Žalobce byl ve vztahu ke spolupráci s BEZ H2O v dobré víře. V době zahájení spolupráce byla BEZ H2O spolehlivým plátcem DPH a z žádného veřejně dostupného zdroje nevyplývala jakákoli okolnost vzbuzující pochybnosti. Za BEZ H2O se navíc zaručil M. T., který byl osobou známou v daném oboru podnikání. Ke vzniku pochybností došlo až v březnu 2018, kdy se o BEZ H2O začala zajímat finanční správa a BEZ H2O odmítla žalobci poskytnout potřebnou součinnost a vysvětlení. V ten okamžik žalobce ukončil

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

spolupráci a pokračoval dále pouze ve spolupráci s Tomášem Teniakem. Tvzení žalovaného, že bez dohody s Tomášem Teniakem nemohlo dojít k ukončení spolupráce s BEZ H2O, není pravdivé. Ukončení spolupráce lze ověřit např. z kontrolních hlášení žalobce. Samozřejmě obnovení přímé spolupráce s Tomášem Teniakem se nemohlo uskutečnit bez jeho souhlasu.

21. V šestém žalobním bodě namítal žalobce nepřekoumatelnost napadeného rozhodnutí pro vnitřní rozpornost v důsledku nekonzistentnosti závěrů žalovaného. Jako protichůdné označil tvrzení žalovaného, že k podvodu na DPH došlo ve vedlejším obchodním řetězci, ve vztahu k tvrzení, že uplatněný odpočet má původ z transakcí zasažených podvodem na DPH. Tento rozpor odráží argumentaci v napadeném rozhodnutí, když žalovaný přistupuje k žalobci jako kdyby k podvodu došlo v rámci jeho obchodního řetězce, ač se tak nestalo. Z téhož důvodu nemá smysl k obchodnímu řetězci žalobce uvádět podezřelé okolnosti.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě

22. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu pro nedůvodnost zamítl. Dle judikatury je podvod na DPH možné definovat jako kombinaci narušení neutrality daně, které může mít mnoho podob, a nestandardních okolností, které ve svém souhrnu poskytují dostatek podkladů o tom, že obchodní řetězec byl zasažen podvodem na DPH.
23. V posuzovaných obdobích bylo zboží prodáváno Tomášem Teniakem z jiného členského státu prostřednictvím BEZ H2O žalobci, který jej následně prodával konečným odběratelům v České republice. K narušení daňové neutrality došlo u BEZ H2O tím, že si účelově snižovala daň na výstupu vzniklou z porizení zboží od Tomáše Teniaka přijetím fiktivních plnění obchodovaných ve vedlejším obchodním řetězci.
24. Žalovaný korigoval závěr správce daně tak, že nebylo najisto prokázáno, že se v případě předmětných plnění jednalo o plnění fiktivní, avšak jsou dány důvodné pochybnosti ohledně přijetí předmětných plnění od dodavatelů zetacos a Speedgo v deklarovaném předmětu a rozsahu za účelem plnění ekonomické činnosti BEZ H2O. Tato změna právního názoru nemá vliv na závěr o uvedeném způsobu narušení neutrality daně. Taktéž nebylo prokázáno, že by plnění pro BEZ H2O dodal jiný dodavatel v postavení plátce DPH. Ostatně nebylo možné ověřit ani uskutečnění plnění BEZ H2O jejím odběratelům.
25. BEZ H2O si deklarovaná plnění ve vedlejším obchodním řetězci účelově zahrnula do daňových přiznání k DPH, čímž si záměrně snižovala výslednou daň na výstupu za daná zdaňovací období, a tím došlo k narušení daňové neutrality v obchodním řetězci, kterého se účastnil žalobce. Tím BEZ H2O vystupovala v pozici *cross-invoicera*, kdy je potřebné zkoumat i plnění na vstupu, která zdánlivě s podvodným obchodním řetězcem nesouvisí. Tento způsob narušení daňové neutrality potvrdila i judikatura správních soudů.
26. K narušení daňové neutrality je nezbytné přistoupení dalších nestandardních okolností. Žalobce s Tomášem Teniakem obchodoval dlouhodobě od konce roku 2015 napřímo, přičemž v části roku 2015 byl Tomáš Teniak i jednatelem žalobce. Následně měl stále dispoziční právo k bankovním účtům žalobce a byl osobou oprávněnou provádět autorizace plateb z bankovních účtů, ačkoli již nebyl jednatelem ani společníkem žalobce. Současně byl vlastníkem internetové domény tenaioil.cz. Na některých daňových dokladech vystavených žalobcem jsou uvedeni zaměstnanci Tomáše Teniaka. Licenci

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

k používání programu NEXTIS měl pouze Tomáš Teniak. Současný jednatel žalobce prezentoval v médiích žalobce a Tomáše Teniaka *de facto* jako jeden subjekt.

27. BEZ H2O také vykazovala rizikové znaky: měla tzv. virtuální sídlo, kde neměla žádnou kancelář, od svého vzniku nezveřejnila ve sbírce listin žádnou účetní závěrku, dle analýzy Výkazu zisku a ztrát za rok 2016 vykazovala zisk pouze 13 000 Kč, přičemž dle daňových přiznání vykazovala nulová uskutečněná i přijatá zdanitelná plnění až do listopadu 2016. M. T. nebyl ani jednatelem, ani společníkem BEZ H2O, avšak jeho manželka Ing. S. T. zpracovávala účetnictví pro BEZ H2O a při domovní prohlídce u ní policie zajistila razítka, účetnictví, přístupy do datových schránek a bankovních účtů společností účastníků se vedlejšího obchodního řetězce. Jednatel BEZ H2O vypověděl, že M. T. požádal o pomoc, jelikož sám neměl dostatek zkušeností.
28. Ohledně logistiky, kterou měla BEZ H2O zajišťovat, bylo zjištěno, že sama nedisponovala dostatkem automobilů pro přepravu zboží a pronajímala si je od Tomáše Teniaka, žalobce a dalších subjektů. Z trestního spisu bylo zjištěno, že BEZ H2O zboží nakoupené od Tomáše Teniaka prodávala obratem žalobci ve stejných částkách, jako je nakoupila (bez navýšení o obchodní marži) a přefakturovala žalobci náklady spojené s pořízením a přepravou zboží. Náklady na pronájem vozidel výrazně převyšovaly fakturovanou roční odměnu, která představovala jediný ekonomický zisk. V lednu a únoru 2018 byly na bankovní účet BEZ H2O připsány tři platby od žalobce označené jako „provize 2017“, které byly téměř okamžitě v celé výši převedeny na bankovní účty jiných společností. Ze spisového materiálu vyplynulo, že objednávky a fakturace probíhaly mezi Tomášem Teniakem a žalobcem prostřednictvím systému NEXTIS, bez aktivní účasti BEZ H2O.
29. Z uvedených skutečností žalovaný dovedl, že k narušení neutrality daně nedošlo v důsledku pouhého podnikatelského selhání, ale právě v důsledku podvodného jednání, a měl podvod na DPH za prokázaný. Účelovost vložení BEZ H2O do obchodního řetězce žalobce konstatoval i rozsudek sp. zn. 49 T 14/2021.
30. Žalovaný považoval za nerozhodné, že BEZ H2O prováděla transakce, které mohly vést ke zkrácení DPH, již před svým vstupem do obchodního řetězce žalobce a také po ukončení obchodní spolupráce s ním. To vypovídá pouze o tom, že BEZ H2O ve vedlejších obchodních řetězci obchodovala nestandardním způsobem. Rozhodné naopak je, že v posuzovaném zdaňovacím období byla BEZ H2O účelově včleněna do obchodního řetězce žalobce a bylo prokázáno, že důvodem nebylo řádné obchodování, nýbrž realizace podvodu na DPH.
31. Žalovaný odkázal na body 62 až 73 napadeného rozhodnutí, které ve svém souhrnu svědčí o tom, že žalobce věděl o skutečnosti, že dané obchodní transakce jsou zatíženy podvodným jednáním. Žalovaný proto odmítl, že by žalobce byl v dobré víře. Poněvadž se žalobce na podvodu podílel vědomě, bylo nadbytečné zabývat se tím, zda přijal opatření k prevenci své účasti na podvodném jednání, která je rozhodná v případě nedbalostního zapojení do podvodu.
32. Pokud jde o úhradu DPH za předmětná zdaňovací období od BEZ H2O, žalovaný zopakoval závěry uvedené v bodě 47 napadeného rozhodnutí, tedy že úhrada představovala pouhý zlomek doměřené daně (a větší část byla provedena přesunem na daňovém účtu) a zejména že dle judikatury Nejvyššího správního soudu nelze dodatečnou úhradou zahladit identifikované narušení neutrality daně způsobené podvodným jednáním.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

33. Žalovaný nesouhlasil s tím, že neunesl důkazní břemeno, přičemž odkázal na výše uvedenou argumentaci a obsah napadeného rozhodnutí. K námitce neprovedení dokazování rozsudkem sp. zn. 49 T 14/2021 a důkazními prostředky, které byly obsahem trestního spisu, žalovaný uvedl, že ve vztahu k oprávněnosti uplatněného nároku na odpočet DPH u BEZ H2O byly vysloveny vážné a důvodné pochybnosti a důkazní břemeno k prokázání oprávněnosti tohoto nároku leželo na žalobci, jenž mohl dle § 65 trestního řádu nahlížet do trestního spisu a prokázat oprávněnost uplatněného nároku na odpočet DPH. Správce daně není povinen vyhledávat důkazní prostředky svědčící ve prospěch daňového subjektu. Žalovaný neměl pochybnosti o tom, že nárok na odpočet DPH v řízení vedeném ohledně BEZ H2O byl posouzen v souladu se zákonem, tudíž neměl v nynější věci důvod pochybovat o těchto závěrech ve vztahu k přijatým plněním od společnosti zetacos a Speedgo, tj. že se s vysokou pravděpodobností jednalo o fiktivní plnění. Žalovaný tak nespátroval důvod pro další dokazování v souvislosti s tímto plněním.
34. Žalovaný zopakoval, že k narušení daňové neutrality došlo, neboť BEZ H2O si vzniklou daň na výstupu účtovanou žalobci snižovala zahrnutím plnění deklarovaných ve vedlejším obchodním řetězci. Tato zdánlivě nesouvisející plnění obchodovaná ve vedlejším obchodním řetězci současně sloužila k zakrytí narušení daňové neutrality v obchodním řetězci žalobce. Za takové situace je daň na výstupu BEZ H2O v příčinné souvislosti s podvodným vedlejším obchodním řetězcem. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2021, č. j. 9 Afs 160/2020-49.
35. K námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí uvedl žalovaný, že napadené rozhodnutí je řádně a logicky odůvodněno a je z něj patrné, jaký skutkový stav vzal žalovaný za rozhodný, jak uvážil o podstatných skutečnostech a z jakých důvodů považuje argumentaci žalobce za lichou.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

36. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
37. Soud v dané věci rozhodl bez jednání, jelikož žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce na výzvu soudu podle § 51 odst. 1 s. ř. s. nereagoval.
38. Soud předně uvádí, že žalobce v žalobě povětšinou jen opakuje, co již namítal v odvolání. Za situace, kdy žalobce vůči vypořádání odvolacích námitek neuplatňuje konkrétní a usouvztažněné pochyby, argumentaci správních orgánů konkrétně nevyvrací, s jednotlivými úvahami správních orgánů přímo nepolemizuje, ale jen opakuje to, na co už bylo reagováno, se soudu neotvírá možnost, aby působil jako arbitr mezi konkurujícími argumenty. Role soudu proto zůstává v tom, aby přezkoumal, zda úvahy správních orgánů jsou racionální a logicky soudržné, přičemž v tomto ohledu v napadeném rozhodnutí soud žádné deficity, které by měly vliv na zákonnost rozhodnutí, neshledal. Soud proto k jednotlivým námitkám obecně odkazuje na argumentaci žalovaného obsaženou v napadeném rozhodnutí (potažmo ve zprávách o daňové kontrole), kterou níže stručně shrnuje a s níž se ztotožňuje (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, Sb. NSS 1350/2007), případně ji soud rozvíjí o vlastní úvahy.
39. Po posouzení věci dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

40. K prvnímu žalobnímu bodu (chybějící příčinná souvislost mezi podvodem na DPH ve vedlejší obchodní řetězci a obchodním řetězcem žalobce; fiktivní plnění přijatá BEZ H2O) soud odkazuje na body 41 a násl. napadeného rozhodnutí (existence podvodu na DPH). V bodu 45 žalovaný sledává narušení neutrality daně v tom, že si BEZ H2O účelově snižovala daň na výstupu, která jí vznikla v řetězci Tomáš Teniak – BEZ H2O – žalobce přijetím fiktivních plnění obchodovaných v rámci účelového řetězce, kdy se jedná o narušení neutrality DPH označované jako *cross-invoicing*. Dle soudu je tedy zcela zřejmé, v čem žalovaný spatřuje souvislost vedlejšího obchodního řetězce a obchodního řetězce žalobce. Žalovaný vysvětlil princip *cross-invoicingu* v bodech 15 a 46 napadeného rozhodnutí. Jedná se o sofistikovanější variantu *missing tradera*. Běžný *missing trader* neodvede daň a stane se nekontaktním, zatímco *cross-invoicer* se neoprávněným snižováním daňové povinnosti pomocí fiktivních plnění snaží vyhnout kontrole a odhalení ze strany finanční správy. Za tím účelem provádí i standardní obchodní transakce, v daném případě šlo o řetězec žalobce.
41. Pokud jde o žalobcovy námitky směřující k tomu, že si BEZ H2O nesnižovala daň na výstupu fiktivními přijatými plněními, soud konstatuje, že žalobce není oprávněn napadat závěry daňových orgánů učiněné vůči třetím osobám. BEZ H2O mohla brojit proti příslušným rozhodnutím a prokazovat, že nešlo o fiktivní plnění. Soud dodává, že se BEZ H2O proti příslušným rozhodnutím bránila správní žalobou, která byla zamítnuta rozsudkem zdejšího soudu ze dne 1. 11. 2023, č. j. 8 Af 17/2022-76, kasační stížnost pak byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 10. 2024, č. j. 10 Afs 320/2023-45.
42. Soud proto považuje argumentaci žalobce, že dotčená plnění přijatá BEZ H2O nebyla fiktivní a že měly být provedeny důkazy s tím související, za bezpředmětnou. Ostatně ji žalobce pojal zcela obecně, v zásadě jen poukázal na to, že Speedgo byla dodavatelem řidičů pro BEZ H2O. Žalovaný naopak v napadeném rozhodnutí podrobně vysvětluje (bod 45 napadeného rozhodnutí), proč byla dotčená plnění přijatá BEZ H2O s vysokou pravděpodobností fiktivní. Lze dodat, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí s touto námitkou vypořádal (bod 95 napadeného rozhodnutí), přičemž zopakoval závěry z daňového řízení BEZ H2O a akcentoval, že změna právního názoru spočívající v tom, že zatímco správce daně považoval dotčená přijatá plnění za fiktivní s naprostou jistotou, žalovaný je pokládal za vysoce pravděpodobně fiktivní, neměla žádný vliv na výsledek daňového řízení BEZ H2O a na závěr o daňovém podvodu.
43. K druhému žalobnímu bodu (nesprávná identifikace chybějící daně – částečné uhrazení daně) soud odkazuje na bod 47 napadeného rozhodnutí. Žalovaný konstatoval, že z celkové doměřené daně byl uhrazen pouze zlomek, a z toho značná část představovala jen přesun finančních prostředků předepsaný na osobní daňový účet BEZ H2O správcem daně jako částka úroku z nesprávně stanovené daně. Následně žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2023, č. j. 1 Afs 101/2021-42, Sb. NSS 4447/2023, dle něhož „nelze připustit (byť jen) částečné uznání nároku na odpočet DPH z plnění zasaženého daňovým podvodem, a stejně tak nelze umožnit, aby se účast na daňovém podvodu „zhojila“ a nárok na odpočet obnovil, jestliže došlo k dodatečné úhradě daně na vstupu. V opačném případě by došlo k popření cílů akcentovaných SDEU, které primárně míří k prevenci účasti na daňových podvodech (naplnění zásady zákazu daňových úniků). Dodatečné přijímání opatření za účelem minimalizace účasti na daňovém úniku výše vymezené cíle nenaplní.“, a na rozsudek Nejvyššího správního soudu 17. 8. 2023, č. j. 6 Afs 212/2022-71, dle něhož „je

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

třeba odlišovat, zda k nezaplacení daně na výstupu došlo z důvodu objektivních příčin (faktická nemožnost úhrady např. úmrtím statutárního orgánu či prostým nedostatkem finančních prostředků), anebo z důvodu podvodu na DPH (daňový únik musí být spojen s dalšími nestandardními skutečnostmi). Pokud je narušení neutrality daně důsledkem podvodu na DPH, ani pozdější dobrovolná úhrada daně na výstupu nepovede k zániku podvodu.“. Soud uzavírá, že v nynějším případě došlo k narušení neutrality daně podvodem na DPH, proto nemůže mít následná částečná úhrada doměřené DPH vliv na zánik právních následků vyplývajících z podvodu na DPH, a to ani ve vztahu k žalobci.

44. S ohledem na výše uvedené považuje soud za irelevantní také námitku žalobce, že u BEZ H2O nebyl uplatňován postup dle § 79e odst. 2 trestního řádu. I když soud odhlédne od toho, že je tvrzení žalobce ryze spekulativní, protože z ničeho nevyplývá, že BEZ H2O vůbec měla nějaké finanční prostředky, pak by se případným dalším, navíc nedobrovolným uhrazením daně od BEZ H2O účast žalobce na daňovém podvodu nezhojila.
45. K třetímu žalobnímu bodu (správce daně neunesl důkazní břemeno ve vztahu k nestandardním okolnostem) soud odkazuje na body 49 až 61 napadeného rozhodnutí. Namítal-li žalobce, že nestandardní okolnosti se týkaly výlučně jeho, ač v jeho obchodním řetězci k podvodu na DPH nedošlo, soud podotýká, že žalobce zjevně opomíjí, že k daňovému podvodu došlo i v jeho obchodním řetězci, neboť v případě daňového podvodu, do něhož je zapojen subjekt typu *cross-invoicer*, nelze jednotlivé řetězce vnímat odděleně (viz výše).
46. Při posuzování nestandardních okolností pak není možné postupovat tak, jak to činil žalobce, a hodnotit jednotlivé nestandardní okolnosti izolovaně od ostatních. Žalovaný v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č. j. 1 Afs 58/2013-34, zjistil nestandardní okolnosti, které ve svém souhrnu tvoří logický a ucelený soubor vzájemně se doplňujících a na sebe navazujících nepřímých důkazů, které spolehlivě a jednoznačně dokazují, že žalobce o podvodu na DPH věděl, či minimálně vědět musel (srov. též další judikaturu v bodě 31 napadeného rozhodnutí).
47. Soud souhlasí se závěry žalovaného ohledně nestandardnosti propojení Tomáše Teniaka s žalobcem. Soud připouští, že tato propojenost mohla být důsledkem jejich společné historie, avšak Tomáš Teniak v rozhodném období nebyl jednatelem žalobce a dalo by se očekávat, že žalovaným vymezené prvky ovládání žalobce již budou odstraněny, což se nestalo. Dle soudu není podstatné, zda počáteční motivací Tomáše Teniaka pro nastavení spolupráce – propojenosti s žalobcem byla ochrana investice či něco jiného. Rozhodné je totiž to, jaké byly důsledky, tedy prvky ovládání žalobce a z nich vyplývající nestandardní propojenost subjektů.
48. Pokud by žalobce byl skutečně samostatným subjektem, neexistují rozumné důvody pro to, aby k jeho bankovním účtům měla dispoziční práva s možností autorizace plateb jiná osoba, která není ani zaměstnancem (žalobcem zmíněný příklad fakturanta), ani společníkem nebo statutárním orgánem. Žalobce tyto okolnosti odůvodnil tím, že šlo o ochranu investic vložených do žalobce ze strany Tomáše Teniaka, ale ani v takovém případě není zvolené řešení standardní, neboť Tomáš Teniak *de facto* ovládal finanční prostředky žalobce.
49. Stejně tak nelze odůvodnit, proč byla doména tenaoil.cz registrována na Tomáše Teniaka, když byla pro činnost žalobce zásadní, neboť prostřednictvím ní vytvářeli koncoví zákazníci své objednávky pro systém NEXTIS. Žalobce tedy svůj stěžejní obchodní nástroj

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

– jediný způsob, jímž si mohli jeho zákazníci objednat zboží – ponechal v rukách jiného subjektu, což se jeví značně rizikové a opět to svědčí o ovládnutí žalobce Tomášem Teniakem.

50. Žalobce též důvěryhodně nevysvětlil, z jakého důvodu byli na některých jeho daňových dokladech uvedeni zaměstnanci Tomáše Teniaka namísto jeho zaměstnanců. Ačkoli tyto případy tvoří velmi malou část celkového objemu daňových dokladů, opětovně to svědčí o nestandardním propojení žalobce a Tomáše Teniaka. U nepropojených subjektů by totiž k takové situaci nemohlo dojít vůbec, tj. ani v malém rozsahu.
51. Ohledně prezentace žalobce a Tomáše Teniaka v médiích jakožto jednoho subjektu (detailně popsané na stranách 17 až 19 zprávy o daňové kontrole za prosinec 2017) soud podotýká, že žalobce tuto prezentaci nepopřel, toliko podotkl, že je dána společnou historií. Dle soudu není podstatné, zda mediální prezentace vyplývala ze společné historie či z něčeho jiného. Rozhodné je, že svědčí o „nadstandardních“ vztazích, resp. o nestandardní propojenosti subjektů. V souhrnu s výše uvedenými okolnostmi tedy obstojí.
52. Soud se neztotožnil s argumentací žalobce, kterou se snažil odůvodnit vložení BEZ H2O do svého obchodního řetězce. Předně, pokud mělo být tímto účelem odlehčení činnosti žalobce v rámci logistiky a skladování objednaného zboží pro koncové zákazníky na základě objednávek vytvořených prostřednictvím systému NEXTIS na konkrétní náhradní díly, pak žalobce nijak nevysvětlil, z jakého důvodu bylo nezbytné, aby vlastnické právo k objednanému zboží přecházelo na BEZ H2O, která následně toto zboží prodávala za stejnou cenu žalobci a současně žalobci fakturovala náklady na přepravu objednaného zboží (viz též strana 29 zprávy o daňové kontrole za prosinec 2017). Vložení dalšího článku do stávajícího obchodního řetězce přitom vždy znamená zvýšení rizik obchodní spolupráce a zdražení – nový článek musí realizovat zisk, je-li řádným podnikatelem. V daňovém řízení byl rovněž vyvrácen argument žalobce, že BEZ H2O byla výhradním distributorem náhradních dílů do České republiky (body 56 a 69 napadeného rozhodnutí).
53. Návazně na to soud podotýká, že nepovažuje za důvěryhodnou tezi žalobce, že BEZ H2O nepotřebovala přístup do systému NEXTIS, neboť jí byly objednávky posílány e-mailem. Jestliže byla účast BEZ H2O v obchodním řetězci tak nezbytná, jak tvrdil žalobce, pak by se její přístup do systému NEXTIS jevil logický a žádoucí. Soud se ztotožňuje i se závěrem žalovaného (body 71 a 89 napadeného rozhodnutí), že se nezdá být možné, aby BEZ H2O byla schopna takové množství jednotlivých objednávek spolehlivě zpracovávat bez přístupu do systému NEXTIS.
54. Soud souhlasí s posouzením daňových orgánů stran žalobcova argumentu o poskytnutí záruk investorovi Tomáši Teniakovi. Z ničeho nevyplývá, jaké konkrétní záruky měl Tomáš Teniak po žalobci požadovat, ani proč je nepožadoval dříve, zejm. v počátcích spolupráce, což se zdá logičtější. Nadto jak správně poznamenaly daňové orgány, by Tomáš Teniak, jenž byl investorem žalobce a fakticky jej ovládal, požadoval záruky sám po sobě. Přesvědčivý není ani poukaz žalobce na to, že díky BEZ H2O docházelo k navyšování obrátu. Žalobce svůj argument nijak nerozvedl, dle soudu může ke zvýšení obrátu vést mnoho jiných faktorů, přičemž správce daně tezi žalobce vyvrátil na stranách 34–35, 40–41 a 54–55 zprávy o daňové kontrole za prosinec 2017 s tím, že samotné začlenění BEZ H2O do obchodního řetězce z povahy její činnosti nemohlo vést k navyšování obrátu, přičemž k navyšování obrátu docházelo kontinuálně již od vzniku žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

55. Je přitom zarážející, že by výše zmíněné a nijak nespecifikované záruky byla schopna poskytnout právě BEZ H2O, která si k rozvozu zboží pronajímala automobily i řidiče. BEZ H2O neměla historii v oboru činnosti rozvoz a prodej náhradních automobilových dílů, přičemž tvrzená spolupráce s M. T. pouze podporuje závěry o nestandardnosti obchodních vztahů v obchodním řetězci žalobce, neboť M. T. nebyl ani společníkem, ani jednatelem společnosti BEZ H2O. Zde je nutné poukázat na okolnosti provázející samotné páchaní podvodu na DPH ve vedlejším obchodním řetězci, kdy bývalá manželka M. T. měla v kanceláři razítka společností zapojených do vedlejšího obchodního řetězce, měla přístup k jejich datovým schránkám, účetnictví a z její kanceláře byly prováděny příkazy k platbám. Současně není zřejmé, že by společnost BEZ H2O měla nějaký majetek, který by mohl sloužit jako záruka.
56. Tvrzení žalobce o potřebě odstranit logistické a technické problémy spojené s přepravou zboží není důvěryhodné a ani ničím doložené. Z obsahu daňového spisu vyplynulo, že žalobce sám disponoval vozidly určenými pro rozvoz zboží, která následně pronajímал BEZ H2O. Žalobce oponoval tím, že se jednalo jen o několik vozidel (pozn. soudu: 30 vozidel), u nichž byl takový postup s ohledem na nemožnost ukončení leasingu ekonomicky výhodný. Žalobce ovšem pomíjí, že to nebyla jediná pronajatá vozidla, další nákladní vozidla si BEZ H2O pronajímala od Tomáše Teniaka, rovněž využívala třetí osoby jako dopravce nebo řidiče (viz strany 19 a 20 zprávy o daňové kontrole za prosinec 2017). Logistické problémy žalobce tedy měla odstranit společnost, která sama byla zcela závislá na jiných subjektech, nadto subjektech zapojených do žalobcova obchodního řetězce a vedlejšího obchodního řetězce.
57. K obchodní marži a k žalobcem navrhovaným znaleckým posudkům soud odkazuje na body 57 a 96 až 98 napadeného rozhodnutí. Žalobce nerozporoval přepravec zboží bez marže, ani přefakturování nákladů, rovněž bez marže. Namítal však, že si BEZ H2O absenci marže kompenzovala jiným způsobem. Soud předně souhlasí s tím, že postup BEZ H2O neodpovídá běžné obchodní praxi, nepropojené subjekty by takto s nejvyšší pravděpodobností neobchodovaly a nefakturovaly. Žalovaný pak vyvrátil tezi žalobce, že BEZ H2O byla finančně kompenzována jinak. Roční odměna ve výši 1,5 % z realizovaného obrátu nebyla s to pokrýt náklady BEZ H2O (viz zpráva o daňové kontrole za prosinec 2017), které odměnu výrazně převyšovaly. I když byly tyto náklady přefakturovány žalobci, byl způsob odměňování s ohledem na obchodované částky (ročně v řádu stovek milionů) rizikový a nestandardní. Z *Analýzy peněžních toků a přístupů do internetového bankovníctví* zpracované Policií ČR přitom vyplynulo, že v lednu a únoru 2018 byly na bankovní účet BEZ H2O připsány tři platby od žalobce označené jako „provize 2017“ (celkem 3 782 054 Kč), které však byly téměř v celé výši převedeny na bankovní účty jiných společností (viz strana 30 zprávy o daňové kontrole za prosinec 2017).
58. Soud dále přitakává žalovanému, že z žalobcem navrhovaných znaleckých posudků nelze vyvodit nic podstatného pro nyní projednávanou věc. Ze znaleckých posudků č. 1885/188/2022 a č. 020160/2023 vypracovaných pro účely trestního řízení vyplývá, že se oba zabývají přezkumem znaleckého posudku Ing. Ondřeje Buriana č. 032/004/2020 a jeho dodatkem č. 1. Žalobcem namítané znalecké posudky se však nezabývají výhradně zbožím, které BEZ H2O nakupovala od Tomáše Teniaka a přeprodovala žalobci, ale jsou v nich zohledněny i další transakce. Pro nyní projednávanou věc je naprosto irelevantní, zda měla

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

BEZ H2O nenulovou marži vypočtenou ze všech svých obchodů – soud připomíná, že *cross-invoicer* může provádět i standardní obchody.

59. Pokud jde o rizikové znaky, které vykazovala BEZ H2O (virtuální sídlo, nezakládání účetních závěrek do sbírky listin atd.), ty sice nejsou samy o sobě způsobilé prokázat spáchání podvodu na DPH, ovšem daňové orgány je posuzovaly v souvislosti s ostatními nestandardními okolnostmi. Závěry daňových orgánů tak nestály výhradně na rizikových znacích společnosti BEZ H2O a v celkovém kontextu jako indicie obstojí.
60. Závěrem k tomuto bodu soud poznamenává, že není podstatné, že daňové orgány konstatovaly spáchání podvodu na DPH „pouze“ v období prosinec 2017 až březen 2018, ačkoli dle žalobce probíhala dotčená obchodní spolupráce s Tomášem Teniakem již od března 2017. Soudu nepřísluší hodnotit činnost nebo nečinnost daňových orgánů v obdobích, která nebyla předmětem řízení dle napadeného rozhodnutí. V nyní posuzovaných obdobích daňové orgány dospěly ke správným závěrům.
61. K čtvrtému žalobnímu bodu (daňová neutralita předmětných transakcí a snaha žalobce získat neoprávněnou výhodu) soud odkazuje na výše uvedený popis narušení neutrality daně. V teoretické rovině by se samozřejmě celková daňová zátěž nezměnila a žalobce by tímto postupem nezískal žádnou nezákonnou výhodu, ale to pouze za předpokladu, že by ve vedlejší obchodní řetězci nedocházelo k podvodu na DPH. BEZ H2O podvodným jednáním eliminovala svou daňovou povinnost a zároveň sejmula břímě daňové povinnosti z žalobce, čímž vznikla újma státu.
62. K pátému žalobnímu bodu (žalobce o podvodu nevěděl) soud odkazuje na body 62 až 75 napadeného rozhodnutí, v nichž žalovaný na základě výše uvedených nestandardních okolností dovedl, že žalobce věděl o tom, že jeho obchodní transakce s BEZ H2O jsou zatíženy podvodem na DPH. Jelikož se argumentace žalovaného v zásadě opakuje, nepovažuje soud za nutné ji znovu uvádět a odkazuje výše.
63. Pokud si žalobce musel být vědom páčání podvodu na DPH, pak bylo nadbytečné, aby daňové orgány prováděly druhý krok vědomostního testu, neboť obezřetnost v obchodním styku a případné znaky dobré víry mohou být relevantní pouze v případě nedbalostní účasti na podvodu na DPH, nikoli vědomé (bod 73 napadeného rozhodnutí).
64. K šestému žalobnímu bodu (nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro vnitřní rozpornost) soud uvádí, že žalovaný si v napadeném rozhodnutí neprotiřečí. Jak již soud uvedl výše, podvodné jednání se sice realizovalo pomocí vedlejšího obchodního řetězce, toto jednání však zatížilo podvodem i řetězec transakcí mezi žalobcem, BEZ H2O a Tomášem Teniakem.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

65. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
66. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 27. února 2025

Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.